

מנחות ה: (ש5) - ג. (המשנה)

ביאור מושגים וдинים

נדבת שנים - קרבן שבא ע"י יותר מאדם אחד בשותפות - אפשרי בעוף ובhma לא אפשרי במנחה כיון שנאמר בה 'נפש' הגשה - דין ייחודי שקיים אך ורק במנחות - לפניו שkomצים את המנחה הבעלים מגיש אותה למזבח.

מתן דם ומתן שמן במצווע - מצורע מביא בסיום טהרו שלוש קרבנות: אשם, חטא ועולה (כל הסוגים חוץ משלמים).

1. בהתחלה שוחטים את האשם.

2. את דמו של האשם מקבלים שתי כהנים. כהן אחד זורק את הדם על המזבח. כהן שני מזה את הדם על המצווע.

3. אחר כך לוקחים את השמן ומזים אותו על המצווע.

(בין הזיות הדם לבני הזיות השמן מקריבים את החטא ווהולה.)

טרפה - בהמה שלא יכולה להיות יותר מ-12 חודשים, טרפה שנשחטה לא מטמאת (בניגוד לנבלה - בהמה שמתה מלאיה אבל היא אסורה באכילה

סיכום הסוגיות

שיטת ריש לקיש

המנחה כשרה
חליקת כשר
המנחות

"רש"ל אמר מנהת העומר שkomצה שלא לשמה כשרה ושיריה אין נאכלים עד שתבייא מנהת העומר אחרית ותתרינה"

רב אדא - "אין מחוסר זמן לבו ביום" -
חפץ שייהיה מותר במהלך היום מותר כבר בתקילתו.
התבואה אסורה לישראל ומותרת לגביה.

רב פפא - "האריך מזרח מתיר" - היתר התבואה החדשה תלוי בתאריך ולא בקרבו. התבואה מותרת גם לישראל.

איך ניתן להקריב את המנחה? -
התבואה החדשה עדין לא הותורה
ואסור להקריב חפץ שאסור לנו באכילה

הkowski על
שיטת ריש
לקיש

שיטת רבא

המנחה כשרה
לחלוון

"רבא אמר: מנהת העומר שkomצה
שללא לשמה כשרה... ואינה צריכה
מנה... להתיירה "

מנחת העומר אינה
קרבן מן השורה ולכן
לא פוסלת בה מחשבה

רבי: המנהה פסולה לחילוטין
ריש לקיש: המנהה כשרה חליקית ככל שאור המנהות
רבא: המנהה כשרה לחילוטין.

שלוש השיטות בנווגע
למנחת העומר

המקור לפסול טרפה

'מכל אשר יעבור תחת השבט' -
מה שמתעורר ניתן להקדיש

'מיםקה ישראלי' -
מה שמותר לישראל
מותר למזבח

לימוד מדיניות
אחרים ב'במה
הצד'

לימוד עצמאי
מ'בן הבקר'

לא מועיל למקורה שבו
נטרפה אחרי ההקדשה

לא מועיל למקורה שבו
היתה לה שעת היתר

נכשל, אין דין
שממנו ניתן
ללימוד על טרפה

לימוד מיוחד
- מועיל לכל
המקרים